

Leven "met" of zonder ... Weten of niet ...

Voor sommigen onder ons stelt zich deze vraag. Wetende dat men in de nabijheid heeft gewoond van een asbestproductieplaats waar het stof opwaaide, dan heb je het recht om je vragen te stellen ... Heb ik er ook in mijn longen? Een beangstigende vraag waarop grondige medische onderzoeken een antwoord kunnen geven. Maar daarna ... En gezien het massaal gebruik van asbest in onze landen zou iedereen zich dezelfde vraag mogen stellen ...

Deze vraag stelt zich niet bij het merendeel van de slachtoffers van asbest, daar ze helemaal niets wisten over het gevaar van het product, maar ook en vooral omdat ze er soms dagelijks mee geconfronteerd werden ... Voor die personen is het kwaad geschied. De diagnose is gesteld, de strijd begint ...

Men weet nu al lang dat asbest niet enkel slachtoffers maakt onder de personen die het iedere dag hanteerden. Dit wordt bewezen door de passieve, onrechtstreekse slachtoffers, slachtoffers via het leefmilieu ...

Het aantal slachtoffers van asbest stijgt dus, net zoals het aantal potentiële slachtoffers. Het zwaard van Damoclès hangt boven hen en dit is nog meer verontrustend als men de bijzonderheden van de ziektes veroorzaakt door asbest kent. Het sluimerende verloop ervan zal van dit zwaard een zware beproeving maken.

Begin dit jaar verklaarde Jukka Takala, Programma-Directeur bij het BIT ('Bureau International du Travail') in een mededeling: "... de Europese richtlijnen over de bescherming van de werknemers, alsook diverse overeenkomsten, hebben sinds de jaren 70 de wereldproductie van asbest met de helft gereduceerd. Asbest blijft echter de kankerverwekkende substantie nr. 1 onder de werkende bevolking, en in plaats van het probleem op te lossen, werd het verplaatst. Als een echte tijdbom in onze economie wordt het dit ook in de ontwikkelingslanden ... De risico's naar elders verplaatsen zal de doelstelling van een mondialisering die een kans aan iedereen biedt niet vullen. Het verbod op asbest opleggen aan alle landen ter wereld is een enorme maar belangrijke uitdaging. Daartoe moet de internationale gemeenschap haar kennis en haar bijstand verlenen om hen te helpen om de noodzakelijke herstructureringsmaatregelen te treffen, alternatieve werkgelegenheden te creëren en het gebruik van asbestsubstituten te promoten in de wereld..."

Indien dergelijke maatregelen in onze landen waren getroffen geweest, indien de informatie verspreid werd, indien het principe van voorzorgsmaatregel toegepast werd, zouden we vandaag niet in een dergelijke toestand verkeren. Het zo aanwezige zwaard van Damoclès, soms zo indrukwekkend, zou geen einde stellen aan het leven van zoveel personen.

De economische inzet heeft de bovenhand gehaald. De honderdduizenden doden die verwacht worden in de komende jaren, alsook de slachtoffers van vandaag en van gisteren, hebben niets betekend noch voor de geldzuchtige industriëlen, noch voor de politieke wereld - medeplichtig door zijn onverschilligheid, noch voor de vakbonden bezig met andere gevechten, noch voor de onverschillige en zwijgende medische wereld.

Het is duidelijk dat zolang asbest ons zal omringen, de problemen die het veroorzaakt aanwezig zullen blijven.

Xavier Jonckheere, voorzitter

Schadeloosstelling van asbestslachtoffers in het buitenland

Zwitserland

In Zwitserland wordt de schadeloosstelling van beroepsziektes verzekerd door de Nationale Verzekering, de SUVA. Ten gevolge van een aanklacht ingediend tegen deze verzekeringmaatschappij is er gebleken dat de slachtoffers van een mesothelioom recht hadden op een bedrag van 85.000 Zwitserse franken omdat de behandeling van deze beroepsziekte palliatief en niet genezend is. Dit komt bovenop de maandelijkse ziektevergoeding die overeenkomt met 80 % van het loon. Zoals in België genieten de werkgevers van de immuniteit behalve bij een "zeer zware" fout, wat heel moeilijk te bewijzen valt.

Zoals in België stelt zich in Zwitserland het probleem van de verjaring voor. De verjaring heeft plaats één jaar na het begin van de ziekte en 10 jaar na het oplopen van de schade. Een recent arrest oordeelde 10 jaar na stopzetting van het werk.

Het slachtoffer kan een vergoeding aanvragen gelijk aan het verschil tussen de rente toegekend door SUVA en het loon, hetzij 20 % ervan, alsook een morele schadevergoeding. Inzake morele schade kennen de Zwitserse rechtbanken bedragen toe ten belopen van 100.000 tot 120.000 Zwitserse franken waarvan, indien verkregen, de 85.000 franken toegekend door SUVA dienen te worden afgetrokken.

Nederland

Sinds 1967 spreekt de Nederlandse wet van een "sociaal risico". Eender welke ziekte al dan niet door het werk veroorzaakt wordt vergoed (70 %). Slachtoffers van een beroepsziekte hebben het recht om naar de rechtbank te stappen tegen de werkgever of zijn verzekeraar om een volledige compensatie waaronder de morele schadeloosstelling te bekomen. De toegekende bedragen belopen gemiddeld 50.000 euros. De rechthebbenden kunnen ook aanspraak maken op een volledige schadevergoeding. Indien de onderneming niet meer bestaat of failliet verklaard werd, is geen enkel beroep mogelijk.

Sinds 2003 ontvangen de slachtoffers van een mesothelioom (of hun familie) van de Nederlandse staat, binnen de twee maanden na aangifte van de ziekte, een geldsom van 16.000 euros indien zij kunnen aantonen dat de ziekte veroorzaakt werd door hun beroep.

Op 15 februari 2006 besliste de Nederlandse Staatsecretaris van Milieu hetzelfde voordeel toe te kennen aan de slachtoffers van een mesothelioom veroorzaakt door het milieu.

Het Hof van Cassatie heeft in 1998 erkent dat de werkgevers de gevaren van asbest kenden sinds 1949.

Civielrechtelijk is de verjaring 30 jaar.

Strafrechtelijk is de verjaring 6 jaar en is de straf symbolisch.

Italië

In Italië, wordt het verlies van werkbekwaamheid gecompenseerd door het nationaal instituut INAIL. Andere schades worden niet vergoed.

Indien de verantwoordelijkheid van de onderneming bewezen is, kunnen de slachtoffers voor de rechtbanken een schadeloosstelling bekomen voor morele schade, functionele schade en existentiële schade. De rechtbanken hebben bedragen in de orde van 500.000 euros toegekend.

Dertig jaar geleden heeft het Italiaanse Hof van Cassatie beslist dat er voor de werkgever geen immuniteit kon bestaan daar dit het gelijkheidsprincipe zou overtreden.

In Italië is er geen probleem omtrent de verjaring, deze begint bij het overlijden.

Geen probleem van bewijslast. Zodra er een contractuele verbintenis bestaat treedt de contractuele verantwoordelijkheid in werking. Het Italiaans burgerlijk wetboek bepaalt dat de werkgever verplicht is om een veiligheid te waarborgen op het hoogst gekende technisch vlak.

De Italiaanse slachtoffers blijken in een gunstige situatie te zijn maar indien de ondernemingen niet meer bestaan kunnen de slachtoffers onmogelijk iets ondernemen.

NB : Deze inlichtingen zijn ingewonnen bij advocaten van asbestslachtoffers uit de verschillende landen.

De gemeenschap mobiliseert zich

Wanneer Françoise VN in 1999 haar mesotheliom ontdekt en de oorzaak ervan wordt bepaald (ingeademd asbestvezels in de omgeving van de Eternit fabriek in Kapelle o/d Bos) komt zij op de gedachte om samen met dhr Luc Vandenbroeck de vereniging 'Abeva' te stichten. Omdat mijn moeder wist dat zij de boom die het bos verbergt was wou zij het verplaatsen van de problemen naar landen die het niet zo nauw nemen met de arbeidsvoorwaarden en de elementaire voorzorgsmaatregelen inzake veiligheid en hygiëne aan het licht brengen.

Daar Eternit de productie van materialen en produkten op basis van asbest stopgezet heeft in 1998, zijn we erachter gekomen dat de machines in België ontmanteld werden en opnieuw ingebruik genomen werden in Brazilië of in Chili.

Het triestig voorbeeld van het verhaal over het vliegdekschip Clemenceau is een ander, maar ditmaal wel meer gemediatiseerd geval van de asbestproblematiek en van de geringe waardering van sommige mensen voor de gezondheid van de bevolking van de ontwikkelingslanden en dit ten voordele van winstbelang ten alle prijs.

De in 1959 uit de scheepswerf uitgekomen parel vaart op alle oceanen, omringd door de grootste der stilte die de "Grote Stomme" typeert. Slechts in 1995, wanneer er sprake is het schip te ontmantelen verandert deze parel in een eerder hinderlijke hoop ijzer en verontreinigde stoffen, en zal hij veel stof doen opwaaien. Volgepropt met honderden kilo's asbest, wordt een schoonmaakpoging ingeleid door Spanje maar verworpen begin de jaren 2000. Dan komt de stroom van protest van asbestslachtoffers en van de belangrijkste milieuorganisaties zoals Greenpeace, Andeva, het anti-asbest Comité Jussiau en Ban Asbestos France wanneer bevestigd wordt dat scheepswerven in Indië belast zouden worden met de zware taak om het asbest te verwijderen alvorens de Clemenceau te versnijden.

Zoals Eternit en nog meer ondernemingen, probeert de Franse Staat het vuile werk over te laten aan anderen ver van hier. De verontwaardiging van Françoise VN was groot bij het horen van deze gevallen waarbij de gezondheid van de bevolking uit arme landen minder belangrijk leek te zijn.

Na een goed georchestreerde campagne en gecoördineerde acties, hebben de Spaanse, Egyptische, Indische en Franse ministeries één na één positie ingenomen tegenover de eigenaar (de Franse Vlootmacht) van dit vuilnisbakschip.

Op 15 februari jl verplicht het Hoger Hof de Franse regering de transfer van het schip naar de Indische afbraakscheepswerf in India op te schorten. De volgende dag beveelt President Chirac zijn terugkeer naar Brest. De gemeenschap mag victorie roepen! Zo veel vragen houden mij nog bezig over de verwerkingbehandeling van de afvalproducten : wat zal er gebeuren met de romp van het passagiersschip 'France', die ook bestemd is voor de schroothandelaars en eveneens volgepropt is met asbest?

Deze keer zou de droevige taak van het demonteren bestemd zijn voor de werven in Dacca (Bangladesh). Hoe is de toestand in België inzake het veilig stellen van talloze stortplaatsen met asbest ?

Waarom, terwijl de beslissing van M. Chirac pas publiekelijk werd gemaakt, kwam deze overwinning voor het milieu en de gezondheid van toekomstige slachtoffers niet aan bod tijdens het interview van 16 februari met Mevr. Katherine Brahye op de zender van Bel RTLK. Voorzeker vormen de akkoorden van Kyoto een ware uitdaging die een echte verandering van onze levenswijze vragen, maar het lijkt mij toch, dat die morgen de overwinning van de milieukunde verdiende om te worden vermeld en gecommuniceerd.

Stoort de problematiek veroorzaakt door dit vergif zo veel, dat er liever gezwegen wordt over de overwinningen en de toekomst van de slachtoffers van hier van elders?

Wij, als leden van Abeva, moeten aandachtig blijven voor deze "vergetelheid" en zorgen om een rol als drijfveer te spelen, om te beletten dat de volgende generaties de vergissingen en het stilzwijgen uit het verleden blijven betalen, om te zorgen dat de staat en de verontreinigers effectief voor hun verantwoordelijkheden worden geplaatst.

De namen Berlaymont, Clemenceau, France worden voortaan verbonden aan de verhalen over asbest. Laat ons de crash van de Concorde in Parijs en het instorten van de twin-towers in New-York niet vergeten waar het dodelijke stof in verband werd gebracht met deze rampen.

Voor de 30 à 40 volgende jaren zullen er nog steeds onschuldige slachtoffers zijn maar zij zullen voortaan geteld worden samen met de overwinningen en vooruitgangen geboekt door verenigingen zoals de onze.

Geachte heren,

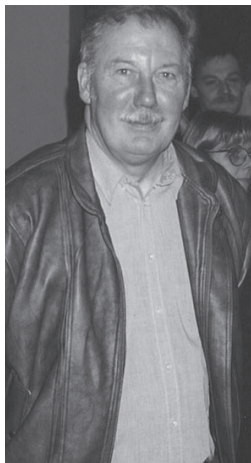
Ik ben zo vrij u te schrijven over mijn echtgenoot, één van de talrijke overleden slachtoffers van asbest. Dit is het verhaal van de lijdensweg van mijn man, van de fysische en morele pijn die hij heeft moeten verdragen.

U moet weten dat mijn echtgenoot, Jules Rasseneur, 35 jaar gewerkt heeft bij CBR Harmignies en dat hij overleden is op 67 jarige leeftijd. In juli 2002, heeft een mesothelioom zich ontwikkeld bij mijn echtgenoot (kanker van het borstvlies); de uitspraak van de professoren was weinig geruststellend, er was geen overlevingskans bijgevolg, geen hoop tenzij een tijdelijke stagnatie van 6 maand. De oorspelling was helaas de juiste : mijn echtgenoot is op 23 januari 2003 overleden, na afschuwelijke pijnen en een lange doodstrijd van 3 dagen. Dit is nu 3 jaar geleden. Laat mij toe om jullie enkele details over de evolutie van de ziekte te geven. Na meerdere chemotherapiebehandelingen heeft geen enkele de verstikkingscrisisen verlicht.

Ondanks het feit dat hij zijn verdicht kende, is hij blijven vechten met de hoop op een eventuele vooruitgang van de wetenschap. Met moed en waardigheid is hij blijven vechten ondanks de moeite die hij had om een zo vreselijke einde te aanvaarden na een leven vol werk!

Hieraan moet ik het morele lijden van een man toevoegen, een man die elke dag zijn aftakeling zag en desondanks tot aan zijn laatste adem bij bewustzijn was en een gezonde geest had.

Dit is dus het verhaal van een aangekondigde langzame dood.

Ik weet niet of die verantwoordelijke heren in deze moordzuchtige ondernemingen zich kunnen inbeelden wat het overlijden van een dierbaar iemand in zulke afschuwelijke omstandigheden betekent, maar met mijn getuigenis wil ik mijn steun betuigen aan de mensen die zoals ik, er slachtoffers van zijn en aan de anderen die het jammer genoeg zullen worden !

Deze vreselijke ziekte van mijn echtgenoot heeft mijn leven gebroken, de pijnlijke herinneringen blijven voor altijd in mijn geheugen gegrift, zodat het vandaag nog steeds moeilijk is het rouwen om mijn echtgenoot te verwerken.

Een echtgenote in woede.

Mevrouw Rasseneur preciseert dat haar man door asbest gecontamineerd werd toen hij verantwoordelijke was van de steengroeve CBR, die als afvalplaats van Coverit diende, het asbest-ciment bedrijf in de buurt van CBR te Harmignies.

Datum in jullie agenda te vermelden !

14 mei 2006

"Mars voor Asbestslachtoffers"

Woluwepark - Edmond Galoppinlaan - 1150 Brussel
van 10u30 tot 13u30

Een "Speciale News Editie" met een affiche en een plannetje zal jullie binnenkort worden toegestuurd

Om ons te schrijven:

VZW Abeva
Belgische Stichting tegen
Kanker
Leuvensesteenweg, 479
1030 Brussel

Om ons te telefoneren:

In het Nederlands:

0479/92 72 36

En français:

0478/38 60 20

Om ons te bellen:

02/736 99 99

(permanentie dinsdag-
voormiddag)

Om ons te faxen:

02/734 92 50

Bankrekeningnummer:

000-1206992-21

Onze website:

<http://www.abeva.be>

Ons E-mail adres:

abeva@cancer.be

ABEVA

Version française disponible sur
simple demande.

Opgelet: In onze vorige "News" editie, waren sommige van onze gegevens foutief. De correcties zijn hiernaast in een groter lettertype en onderlijnd aangeduid.